

Cap al so, des del paper

En notació, la música ficta és aquella que es deixa d'escriure sobre el paper pautat, els elements no amagats però sí sobreentesos, que s'han de deduir i afegir. També calen molts afegits a l'hora de definir l'editorial Ficta, i ens quedariem curts si només hi suposéssim el paper de les seves partitures. Gestió d'artistes, discogràfica, promoció de concerts i sí, també editorial musical. Només tocant moltes tecles pot sobreviure una editora d'aquesta mena i, a més, produir uns dos-cents títols en els poc més de dos anys d'existència.

JOSEP PUJOL I COLL > Text

Petrucchi és l'origen i és el col·lapse. Al segle XVI, Ottaviano Petrucci va traslladar a la notació musical el sistema de tipus mòbils de Gutenberg, i així va crear la primera impremta musical. Avui, la Petrucci Music Library és el repositori digital que vol acollir gratuïtament totes les partitures de domini lliure, i trasbalsar el sistema editorial com ho han fet les xarxes en tants altres camps. Cada Petrucci ha portat la seva revolució, un món nou amb regles noves. Ara, les editorials petites i àgils tenen, també en el camp musical, una oportunitat, si la saben aprofitar a través de nous

models de gestió i abandonant la senda dels vells dinosaures.

Ficta va per aquest camí. Són la mínima expressió d'una editorial, pel que fa a la infraestructura de personal i espais. De personal, es pot dir que gairebé només són el parell d'editors titulars, Martí Ferrer, especialitzat en la gestió, i Bernat Cabré, musicòleg i editor. D'espais, pràcticament tots són virtuals, i fins i tot s'estalvien l'emmagatzematge, amb les tirades reduïdíssimes amb què poden arribar a treballar. L'editorial en si mateixa tampoc els permetria la professionalització plena. En canvi, amb aquesta lleugeresa d'estructura abasten altres camps que van molt més enllà de

la tasca purament editorial. «El negoci no està en les partitures, sinó en la interpretació, l'enregistrament, els drets que es generen... Nosaltres busquem l'explotació integral de l'obra, des del paper fins al concert», explica Martí Ferrer.

«El nostre lema és la recuperació integral. Molta d'aquesta música dorm als arxius o és inèdita. Es tracta de fer-ne una bona edició, amb el text ben consolidat i, si pot ser, un estudi previ.

>> Martí Ferrer i Bernat Cabré, editors titulars de Ficta, l'editorial de música catalana.

CLAUDI VALENTÍ

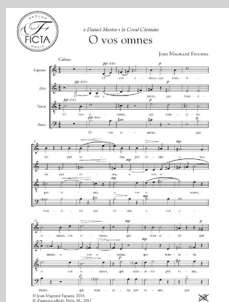
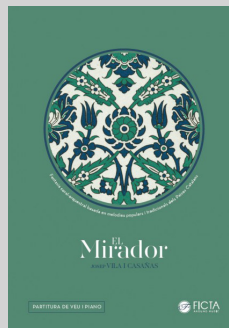
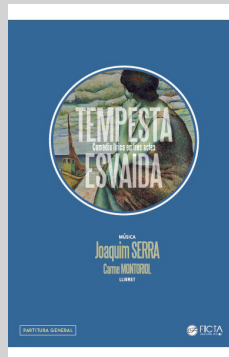
Després busquem la complicitat d'un intèrpret o grup per portar-lo en disc i en concerts». Miquel Villalba, per exemple, ha portat a l'Auditori de Barcelona la música per a piano de Francesc Civil a partir de la recuperació que n'ha fet Ficta.

Aquesta recuperació integral implica, quan cal, convertir-se en discogràfica. Així ho han fet en diverses ocasions, com amb el pianista Miquel Villalba, el guitarrista i compositor Feliu Gasull o el grup de música antiga Companyia Musical. Per si de cas el disc físic periclita, els tenen disponibles en més de vint plataformes de *streaming* digital.

El seu pi de les tres branques està format per la música coral, el compromís amb els nous creadors i la recuperació de patrimoni. La vinculació personal d'ambdós editors amb el món coral explica la primera, i un bon exemple d'aquesta branca és la publicació de l'obra vocal de Josep Viader (1917-2012), director de la Capella Polifònica de Girona. De la segona branca, en són mostres les apostes pels joves talents Josep Oller o Joan Magrané. Pel que fa a la tercera, reconeixen que la recuperació patrimonial no seria factible sense les subvencions d'organismes com la Diputació de Girona o la Generalitat. Ara mateix tenen un ambiciós projecte a llarg termini: editar l'obra ingent de Josep Anselm Clavé, tant la versió original de cors d'homes com l'actualització per a veus mixtes. D'altres vegades treballen a partir d'encàrrecs.

Ficta té debilitat per la producció autòctona, com a editorial gironina que és, i més tenint en compte que va néixer amb motiu de la publicació d'obres de Francesc Civil el 2015. Enguany estan preparant una edició de peces per a orgue justament d'aquest músic, i també tenen ganes d'entrar en l'obra de Josep Civil, el seu germà (que té una època juvenil molt interessant), i en la de Josep Viader, Joaquim Serra o el barroc Josep Gaz. Com a única editorial gironina dins el Gremi d'Editorials de Música de Catalunya, Ficta és una digna successora del paper que, força dècades enrere, havien fet la Casa Sobrequés i Pla Dalmau.

Josep Pujol i Coll
és professor i escriptor.

Obra completa per a piano sol, de Francesc Civil i Castellví. A cura de Miquel Villalba. L'editorial Ficta va engegar recuperant el compositor gironí Francesc Civil (1895-1990), amb la publicació d'obres com *El nostre Nadal* o la seva obra per a piano (*Obra completa per a piano sol*). I continua publicant obres de Civil, fins al punt que a la llarga en volen tenir pràcticament tota l'obra completa.

Tempesta esvaïda, de Joaquim Serra. Amb motiu del vuitantè aniversari de l'estrena de *Tempesta esvaïda*, de Joaquim Serra, el novembre del 1936, es va reestrenar aquesta comèdia lírica. És un altre exemple de la filosofia de *recuperació integral* de Ficta: a més de la partitura, n'ha editat un llibre disc que inclou tot el text, de Carme Montoriol, i l'enregistrament del Cor Lieder Càmera, l'Orquestra Camera Musicae, sota la direcció de Diego Martín-Etxebarria, i uns excel·lents solistes.

El mirador, de Josep Vila. Josep Vila i Casañas és un dels autors estrella de l'editorial, especialment sol·licitat a l'estranger pel seu profund coneixement de la composició coral, sobretot del repertori vocal *a capella*. L'exdirector de l'Orfeó Català té un catàleg extensíssim, del qual Ficta ofereix una mostra representativa, com per exemple *El mirador*, una fantasia coral basada en melodies populars i tradicionals dels Països Catalans.

O vos omnes, de Joan Magrané. Un dels pilars fundacionals de Ficta és la seva aposta per nous valors emergents, com en el cas de Joan Magrané i Figuera. Aquest jove reusenc té ja una trajectòria meteòrica des que el 2013 va guanyar el Premi Reina Sofia de composició musical. La peça *O vos omnes* és una mostra, també, de les partitures en petit format que Ficta edita, especialment usades, per exemple, dins el món coral.

Himnes, motets i responsoris del manuscrit 59 (Mestres Catalans Antics; 8). Un altre dels principis editorials de Ficta és la recuperació de patrimoni. No en va Bernat Cabré és un musicòleg especialitzat en el barroc. La seva col·lecció «Mestres Catalans Antics» segueix aquesta línia, i treu la pols a autors adormits als arxius, com aquest darrer quadern, dedicat al manuscrit 59 del Centre de Documentació de l'Orfeó Català, amb himnes, motets i responsoris d'autors catalans dels segles XVI i XVII.